

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Pojezierze Myśliborskie - miasteczka o średniowiecznych rodowodach

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Warto zapuścić się na te tereny. Najdalej na zachód wysunięte pojezierze oferuje malownicze morenowe pagórki, cieniste lasy, jeziora (może nie tak duże, jak na Mazurach, ale bardzo liczne) i urokliwe miasteczka oplecione wstęgą średniowiecznych murów. Zapraszam do kilku z nich.

Na początek do dawnej stolicy Nowej Marchii – Myśliborza. Oprócz spaceru wzdłuż murów miejskich warto odwiedzić tu przede wszystkim XV w. kościół i muzeum w dawnej XIV w. kaplicy św. Ducha.

Wyjeżdżamy stąd malowniczą drogą w kierunku granicy w Krajniku Dolnym. Zatrzymujemy się w Trzciesku Zdroju. Ta bardzo senna dziś miejscowość była kiedyś uzdrowiskiem. Zwiedzanie jej nie zajmie nam dużo czasu (rynek z XIII w. kościołem i równie starym ratuszem). Jest mikroskopijna, ale wjazd przez piękną Bramę Myśliborską i wyjazd stamtąd Bramą Chojeńską robi naprawdę spore wrażenie.

Kolejna na trasie Chojna rzuca się w oczy z baaardzo daleka. Niebotyczna wieża odbudowywanego właśnie XIV w. kościoła sięga 95 m. Obok wznosi się prześliczny ratusz. Ceglane, średniowieczne mury wprawdzie przetrwały tu tylko we fragmentach, jednak Brama Świecka spodoba się każdemu miłośnikowi bajek o zamkniętej w wieży złotowłosej księżniczce. Przy wyjeździe z miejscowości koniecznie trzeba jeszcze obejrzeć ruinę kaplicy św. Gertrudy z XV w. (nazwa jej świadczy o tym, że musiała być powiązana z przytułkiem dla ubogich).

Zmieniamy kierunek – nie jedziemy już na Krajnik, tylko na Osinów Dolny, a w Mętynie kierujemy się na Mieszkowice. Następne urokliwe miasteczko to Moryń. Kto raz tam zajędzie – zakocha się na amen. Moryń rozłożył się nad dziewiątym pod względem głębokości jeziorem w kraju (Morzycko) i dysponuje urokliwymi uliczkami otoczonymi wiązką murów, romańskim kościołem, grodziskiem z ruinami zamku oraz legendą o wielkim raku ratującym przed germańskim najeźdźcą.

W ostatnim punkcie trasy – Mieszkowicach – znajdziemy także nieźle zachowane mury miejskie z polnego kamienia, średniowieczny układ ulic i XIII w. świątynię z kostki granitowej. Możemy stąd wracać do Myśliborza, ale równie dobrze możemy przerwać trasę w dowolnym momencie i zakwaterować się na dłużej w którymś ośrodków agroturystycznych. Pojezierze Myśliborskie jest tego warte.

Program wycieczki

Myślibórz

Obwarowania miejskie z XIII w.

Myśliborskie mury obronne, zbudowane z granitowych kamieni polnych, pochodzą z 2. poł. XIII w., ich długość dawniej wynosiła ok. 1900 m. W całym pierścieniu murów znajdowały się trzy bramy i 49 baszt rozmieszczonych w odstępach 24 - 30 m. Były to głównie baszty łupinowe. Mury były wzmocnione wałem i podwójnym pierścieniem fos. Obecnie z dawnych obwarowań pozostały jako atrakcje: Brama Nowogródzka i Brama Pырzycka oraz Baszta Prochowa.

52°55'29"N 14°52'17"E | na mapie:A

Trzcisko-Zdrój

Dawne uzdrowisko

Pierwsze wzmianki o grodzie na wyspie pochodzą ze średniowiecza. Dzięki swojemu położeniu na skrzyżowaniu szlaków handlowych łączących Wielkopolskę, Szczecin i Pomorze osada szybko stała się ważnym ośrodkiem miejskim. W latach 1402-1454 Trzcisko należało do Krzyżaków.

W swojej historii miasto było kilka razy niszczone przez pożary i wojny, min. w czasie wojny trzynastoletniej. Dopiero w wiekach XVIII-XIX nastąpiła poprawa sytuacji ekonomicznej miasta. Ważnym momentem było odkrycie pod koniec XIX w. pokładów borowinowych. Wówczas Trzcisko-Zdrój zyskało rangę uzdrowiskową, niestety na krótko, bo tylko do 1945 roku.

Mimo burzliwych dziejów, w mieście zachowało się wiele ciekawych zabytków. Warto zobaczyć m.in. kościół pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy z XIII-XV w., basztę Bocianią z XV w., bramę Myśliborską z XIV-XV w., bramę Chojeńską z XIV-XV w., mury obronne z początku XIV w. czy d. zespół domu zdrojowego z przełomu XIX/XX w.

Autor: iw mali

52°57'56"N 14°36'29"E | na mapie:B

Chojna

Mury obronne i baszty

W Chojnie zachowały się mury obronne (około 50 %), którymi miasto było otoczone, a także dwie baszty i bramy oraz liczne czatownie pochodzące z XIII-XV w. Baszta (z Bramą Barnkowską) powstała na planie czworoboku i jest zwieńczona szpiczastym hełmem. Z kolei Brama Świecka ma podstawę kwadratową i jest zakończona ostrosłupem z narożnymi wieżyczkami.

52°57'46"N 14°25'27"E | na mapie:C

Chojna

Najpiękniejszy ratusz i najwyższa wieża

W średniowieczu Chojna, ówczesny Königsberg, była największym miastem Nowej Marchii, czyli terytorium ciągnącego się wąskim pasem między Wielkopolską i Pomorzem Zachodnim, zbudowanego w 2 poł. XIII w.

przez margrabiów brandenburskich kosztem tych dwóch słowiańskich prowincji. Załamanie koniunktury przyniosła wojna trzydziestoletnia, ale prawdziwą katastrofą była dopiero II wojna światowa, po której zniszczone w 75% miasto właściwie przestało istnieć. Jak w większości niemieckich miasteczek na wschodzie największe zniszczenia spowodowały tutaj nie tyle same działania wojenne, co późniejsza okupacja radziecka. Żołnierze rosyjscy stacjonowali tu zresztą aż do 1992 r. Ze Starego Miasta do dzisiaj pozostał tylko duży, zabudowany po bokach nowymi domami pusty plac, na środku którego stoją dwa pomniki dawnej świetności: ratusz i fara. One również zostały zrujnowane w 1945 r., lecz ratusz odbudowano na przełomie lat 70. i 80. XX w. na siedzibę domu kultury (w piwnicach mieści się restauracja "Rycerska"), natomiast rekonstrukcja kościoła, rozpoczęta na początku lat 90., trwa do dzisiaj.

Obydwa budynki stanowią szczytowe osiągnięcia sztuki gotyckiej z całym arsenalem form typowych dla tego stylu. Ratusz zachwyca przede wszystkim swoimi koronkowymi szczytami, utkanymi z ceglanych lizen, gzymsów, wimperg, rozet, blend i maswerków. Kościół nawet dziś przytłacza ogromem, można więc sobie tylko wyobrazić, jak majestatycznie musiała wyglądać ta budowla w XV w., otoczona gęstą ciżbą drewnianych domków i kamieniczek. Architekt Henryk Brunsberg zastosował tutaj typowy dla północnego gotyku zabieg konstrukcyjny, chowając do wnętrza budowli wszystkie przypory, które stworzyły wewnętrzny szkielet z wianuszkiem kaplic. Ponieważ z budowli nie wydzielono również prezbiterium, całość tworzy niezwykle zwartą ceglana bryła, która majestatycznie wznosi się do nieba ostrołukami okien, monstrualnym czerwonym dachem i ponad 100-metrową - trzecią co do wysokości po Jasnej Górze i Świdnicy - wieżą kościelną w Polsce! Gwoli sprawiedliwości trzeba odnotować, że pierwotna wieża runęła w połowie XIX w. i została odbudowana w formie neogotyckiej, niemniej jednak jej aktualna forma z pewnością odzwierciedla marzenia i ambicje średniowiecznych budowniczych.

52°57'48"N 14°25'42"E | na mapie:D

Moryń Obwarowania miejskie.

Moryń otaczają mury obronne z przełomu XIII i XIV w. Zbudowane są z kamieni polnych. Wysokość murów waha się od 4,5 do 6,5 m. Są one obrośnięte bluszczem. Dawniej miasteczko otoczone było 28 obronnymi półbasztami. Dzisiaj w jednej z nich mieszkają ludzie.

52°51'21"N 14°23'54"E | na mapie:E

Moryń Miasteczko za murami

Moryń lokowano na początku XIV w. Dość szybko miasto dorobiło się kamiennych murów obronnych, które niemal wyłącznie ograniczają jego przestrzeń aż do dnia dzisiejszego. Dzięki temu, że Moryń uniknął zniszczeń w 1945 r., można w nim chłonąć aurę małej miejscowości, gdzie każdy jest sąsiadem każdego, koty wygrzewają się na parapetach okien, nie zważając na snujących się z rzadka turystów, a czas odmierza docierający wszędzie dźwięk dzwonów. To wyjątkowo ciekawe miejsce

Miasto szczyty się XIII-wiecznym kościołem pw. Św. Ducha. To największa z pomorskich romańskich świątyń wzniesionych z kamiennej kostki. Jest bazyliką z transeptem i masywną wieżą. Okrążając kościół, trzeba zwrócić baczną uwagę właśnie na jedną ze ścian wieży. W jej dolnej partii, ponad metalowym znakiem wysokościowym narożny cios kamienny jest ozdobiony szachownicą. Naprzemianległe pola ktoś dawno temu obrobił dłutem tak, że wyróżniają się jaśniejszym odcieniem. To znak, którego znaczenia do dziś nie udało się nikomu wyjaśnić.

W kościele warto zobaczyć unikalną romańską podstawę ołtarza, tak jak ściany świątyni wymurowaną z kamiennych ciosów. Przypuszcza się, że pochodzi z XII w., a więc jest starsza od samego kościoła.

52°51'33"N 14°23'52"E | na mapie:F

Mieszkowice Mury obronne

Pierścień murów obronnych w Mieszkowicach powstał w XIII-XIV wieku. Do naszych czasów zachował się półtorakilometrowy odcinek. Dolna partia murów zbudowana jest z głazów narzutowych, a górna z cegły. W skład murów wchodzi także: 14 czatowni i baszt łupinkowych oraz jedna baszta prochowa.

52°47'06"N 14°29'56"E | na mapie:G

Mieszkowice Ciche, urokliwe miasteczko

Mieszkowice to niewielkie miasteczko położone w województwie zachodniopomorskim, które odwiedziliśmy podążając śladami bohaterów popularnych powieści Zbigniewa Nienackiego - Pan Samochodzik i Księga Strachów. Miasteczko warto zobaczyć, bo zachowało układ urbanistyczny z okresu średniowiecza oraz niską zabudowę pochodzącą z XIX w. Jednak najcenniejszym zabytkiem Mieszkowic jest niemal kompletny wieniec murów obronnych, zbudowanych w XIII-XIV wieku z głazów narzutowych, a w górnej części z cegły (XV w.). Ich wysokość w niektórych miejscach dochodzi nawet do 7 metrów.

Zwiedzanie zaczęliśmy od rynku. W jego centralnej części stoi pomnik Mieszka I, który podobno nad Jeziorem Mieszkowickim miał założyć pierwszą osadę. Legenda głosi, że podczas objazdu nadodrzańskich grodów władca upolował w tej okolicy dwa niedźwiedzie. Żeby uczcić udane łowy postanowił wznieść gród obronny.

Ryneczek obeszlśmy kilka razy, bardzo podobał nam się pięknie odnowiony ratusz z XIX w. Następnym celem zwiedzania był kościół pw. Przemienienia Pańskiego z XIII/XIV w. Kościół wzniesiono w stylu gotyckim z czerwonej cegły. Widać, że był on niedawno odnawiany. Po zwiedzeniu kościoła poszliśmy nad jezioro, obchodząc przy okazji wieniec murów obronnych. Mury rzeczywiście robią niesamowite wrażenie, zwłaszcza w miejscach, gdzie pną się najwyżej. Warto obejrzeć też basztę prochową z XIX w. Szkoda, że miasteczko odwiedza tak mało turystów.

52°47'13"N 14°29'44"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): iw mali, fot. iw mali, WWAT, fot. B. Zbonikowska, iw mali, fot. W. Wieczorek, marekpic,

Trasa dodana przez: bakhita

Przewodnik wygenerowany w serwisie
www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone.
Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być
reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny,
mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do
innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie
danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu.
Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
środa 02 października 2024 09:17:44

miniprzewodnik

